

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **N. O.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2024, č. j. 21 Az 25/2024-23, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 8. 2024, č. j. OAM-742/ZA-ZA11-D07-2024, zastavil dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“), řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, neboť žádost shledal dle § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona nepřipustnou. Dalším výrokem uvedeného rozhodnutí žalovaný určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), je Lotyšská republika.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou městský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) poté podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že by mu mělo být umožněno setrvat na území ČR do doby rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž tímto postupem nebude nijak ohrožen veřejný zájem. Stěžovatel se domnívá, že mu v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozí vycestování z ČR. Dle stěžovatele nebylo postaveno na jisto, že mu v takovém případě nehrozí azylově relevantní nebezpečí.

Stěžovatel odkázal též na dle něj přílehlavou judikaturu Nejvyššího správního soudu k této otázce.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že v posuzovaném případě neexistují žádné skutečnosti, které by svědčily pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Dodal, že respektování pravomocného rozhodnutí městského soudu představuje důležitý veřejný zájem.

[6] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného rozhodnutí žalovaného povinen se přemístit do Lotyšské republiky, která je dle žalobou napadeného rozhodnutí státem příslušným k posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Přemístění stěžovatele do Lotyšské republiky by zřejmě učinilo budoucí rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti do značné míry akademickým. Byť čl. 29 odst. 3 nařízení Dublin III předpokládá v případě zrušení rozhodnutí o přemístění přijetí dané osoby členským státem, který přemístění provedl, bezodkladně zpět, lze mít pochybnosti o tom, zda by byl takový krok v praxi včas proveditelný.

[10] Nejvyšší správní soud rovněž neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v tomto případě rozporu s důležitým veřejným zájmem. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil např. v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svédčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov.

pokračování

usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS“). S ohledem na nutnost přemístění stěžovatele do Lotyšské republiky stojí v daném případě proti újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké intenzity. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je totiž rozhodnutím prozatímní povahy, a tedy pouze dočasně oddaluje nutnost přemístění stěžovatele, pokud by byla kasační stížnost stěžovatele neúspěšná. Podle čl. 29 odst. 1 nařízení Dublin III se šestiměsíční lhůta pro přemístění žadatele nebo jiné osoby z dožadujícího do příslušného členského státu počítá až od vydání konečného rozhodnutí o opravném prostředku nebo o přezkumu, pokud má odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek městského soudu nebude konečný do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti, bude mít přiznání jejího odkladného účinku za následek, že lhůta pro přemístění stěžovatele do Lotyšské republiky neuplyne před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této kasační stížnosti. Navíc § 32 odst. 6 zákona o azylu Nejvyššímu správnímu soudu ukládá rozhodnout o této kasační stížnosti nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy bude prostá vad a bude mít všechny náležitosti.

[11] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, což vyvolává právní následky dle § 78b zákona o azylu.

[12] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o kasační stížnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. prosince 2024

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu